

Czy istnieje możliwość odbierania dzieci z przedszkola przez osoby niepełnoletnie?

W myśl § 2 ust. 1 pkt 4 załącznika nr 1 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z 21 maja 2001 r. w sprawie ramowych statutów publicznego przedszkola oraz publicznych szkół (Dz.U. z 2001 r. Nr 61 poz. 624 ze zm.) statut przedszkola określa szczegółowe zasady przyprowadzania i odbierania dzieci z przedszkola przez rodziców (prawnych opiekunów) lub upoważnioną przez nich osobę zapewniającą dziecku pełne bezpieczeństwo. Przepis ten nie wspomina aby była to osoba pełnoletnia. Ma być to osoba upoważniana przez rodziców (opiekunów prawnych), która jednocześnie będzie osobą „zapewniającą dziecku pełne bezpieczeństwo”. Z uwagi na dobro dziecka, jeżeli przedszkole uzna, że osoba upoważniona nie zapewni dziecku pełnego bezpieczeństwa, przedszkole powinno zwrócić się do rodziców (opiekunów prawnych) o wskazanie innej osoby, wobec której nie będzie miało żadnych zastrzeżeń.

Przechodząc dalej, zgodnie z art. 92 ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy z dnia 25 lutego 1964r. (tekst jedn. Dz.U. z 2015 r., poz. 583) – dalej jako: „kro”, dziecko pozostaje aż do pełnoletności pod władzą rodzicielską. W myśl art. 95 § 1 kro, władza rodzicielska obejmuje w szczególności obowiązek i prawo rodziców do wykonywania pieczy nad osobą i majątkiem dziecka oraz do wychowania dziecka, z poszanowaniem jego godności i praw. W zakres wykonania władzy rodzicielskiej wchodzi więc również zagadnienie odbioru dziecka z przedszkola oraz ewentualne wskazanie osoby upoważnionej do wykonania tej czynności faktycznej. Tego wyboru rodzice (opiekunowie prawni) dokonywać powinni bardzo rozważnie ponieważ w przypadku niewłaściwego wykonywania pieczy nad dzieckiem ponoszą oni odpowiedzialność, w tym odpowiedzialność karną.

W mojej ocenie, przy rozważaniu tego zagadnienia można odpowiednio posiłkować się art. 100 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964r. – kodeks cywilny (tekst jedn. Dz. U. z 2014 r., poz. 121 ze zm.) – „kc” oraz art. 15 kc. Należy mieć jednak na uwadze różnice jakie występują pomiędzy czynnościami prawnymi a faktycznymi. W ślad za art. 100 kc, okoliczność, że pełnomocnik jest ograniczony w zdolności do czynności prawnych, nie ma wpływu na ważność czynności dokonanej przez niego w imieniu mocodawcy. Co oznacza, że nawet pełnomocnik do czynności prawnej nie musi mieć pełnej zdolności do czynności prawnej. Wystarczy, że będzie posiadał ograniczoną zdolność do czynności prawnej, którą z kolei zgodnie z art. 15 kc nabywa małoletni z momentem ukończenia lat trzynastu.

Wspomnieć należy również o art. 43 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (tekst jedn. Dz. U. z 2005 r. r. Nr 108, poz. 908 ze zm.). Stanowi on, że dziecko w wieku do 7 lat może korzystać z drogi tylko pod opieką osoby, która osiągnęła wiek co najmniej 10 lat. Zakaz samodzielnego korzystania przez dziecko w wieku do 7 lat dotyczy drogi. Drogą zaś zgodnie z art. 2 punkt 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym jest nie tylko jezdnia, ale jest nią również pobocze, chodnik, droga dla pieszych lub droga dla rowerów, łącznie z torowiskiem pojazdów szynowych znajdującym się w obrębie tego pasa. Zakaz, o którym mowa w art. 43 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym, nie dotyczy jednak strefy zamieszkania będącej obszarem obejmującym drogi publiczne lub inne drogi, na którym obowiązują szczególne zasady ruchu drogowego, a wjazdy i wyjazdy oznaczone są odpowiednimi znakami drogowymi.

W mojej ocenie rodzic (opiekun prawny) do odbioru dziecka z przedszkola może upoważnić osobę niepełnoletnią np. starsze rodzeństwo, ale pod warunkiem, że starsze rodzeństwo dopuszczone jest przez przepisy ustawy Prawo o ruchu drogowym do samodzielnego korzystania z dróg publicznych, może sprawować opiekę nad dzieckiem do

lat 7, które korzysta z drogi, posiada już ograniczoną zdolność do czynności prawnej oraz jest w stanie zapewnić dziecku pełne bezpieczeństwo. Natomiast dokonując oceny czy starsze rodzeństwo jest wystarczająco dojrzałe do sprawowania opieki nad dzieckiem w drodze z przedszkola do domu, rodzice powinni być bardzo rozważni albowiem ponoszą z tego tytułu odpowiedzialność, w tym odpowiedzialność karną. Niemniej jednak z uwagi na dobro dziecka, jeżeli przedszkole uzna, że osoba upoważniona nie zapewni dziecku pełnego bezpieczeństwa, przedszkole powinno zwrócić się do rodziców (opiekunów prawnych) o wskazanie innej osoby, wobec której nie będzie miało żadnych zastrzeżeń.

Autor:

Anna Sosnowska-Białas

Radca Prawny

Kancelaria Radcy Prawnego Anna Sosnowska-Białas

Nota prawna: Kancelaria Radcy Prawnego Anna Sosnowska-Białas informuje, że powyższy artykuł może nie zawierać aktualnego stanu prawnego oraz nie stanowi porady prawnej i nie może być w taki sposób rozumiany. W celu uzyskania indywidualnej porady lub konsultacji prawnej skontaktuj się bezpośrednio z Kancelarią.